

En anekdote om H.C. Andersen

(Efter folkemunde)

En gang, da H.C. Andersen og Drewsen (*1) gik og spadserede på Sejs Hede, og digteren var bleven noget foran, siger Drewsen til en dreng, der stod ved vejen: "Kan du se den mand, der går derhenne?"

Det kunne drengen da nok. "Når han nu kommer og spørger dig, hvem han er, kan du så sige: Du er den grimme ælling! Kan du huske det, så har du her et par skilling!" Det lovede drengen.

Snart havde Drewsen indhentet H.C. Andersen og siger: "Ja, at Deres digte og eventyr er kendt over hele verden, det er jo mærkeligt, men at hvert barn kender Dem, det er dog mere mærkeligt. Derhenne står en dreng, se, hvor han ser efter Dem, jeg tør vædde på, at han godt ved, hvem De er."

Det ville digteren da ikke tro. Men nu fik Drewsen ham da med hen til drengen. "Kender du mig, min lille ven?", spurgte H:C: Andersen.

"Ja", sagde drengen, der var bleven frejdig ved den venlige tiltale, "det gør jeg rigtignok".

"Hvem er jeg da?"

"Du er den grimme ælling".

Drewsen godtede sig jo meget over Andersens forbavsede ansigt, men digteren mærkede intet, hans ansigt blev helt alvorligt, og der glimtede en tåre i hans øje, idet han sagde: "Ja, mit barn, det er rigtigt, jeg er den grimme ælling, der til sidst blev en svane, og sådan kan det måske også gå med dig."

Der er to versioner af denne anekdote. I den anden er det to Silkeborg-drenge, som H.C. Andersen møder. Her er det Sejs-versionen som gengives ud fra artikel i Silkeborg Avis 1.4.1905.

**1): Fabrikant Michael Drewsen, Silkeborg Papirfabrik.*